TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2006. gada 23. februārī *

Lieta C-122/04

par prasību atcelt tiesību aktu atbilstoši EKL 230. pantam, ko 2004. gada 5. martā cēla

Eiropas Kopienu Komisija, ko pārstāv K. F. Dirāna [*C.-F. Durand*] un M. van Beks [*M. van Beek*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

prasītāja,

pret

Eiropas Parlamentu, ko pārstāv K. Bredlijs [*K. Bradley*] un M. Gomeša-Leala [*M. Gómez-Leal*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Eiropas Savienības Padomi, ko pārstāv I. Diess Parra [*I. Díez Parra*] un M. Balta [*M. Balta*], pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

atbildētāji,

* Tiesvedības valoda — franču.

ko atbalsta

Spānijas Karaliste, ko pārstāv M. Munjoss Peress [*M. Muñoz Pérez*], pārstāvis, kas norādīja adresi Luksemburgā,

Somijas Republika, ko pārstāv T. Pinne [*T. Pynnä*], pārstāve, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs P. Janns [*P. Jann*], tiesneši N. Kolnerika [*N. Colneric*] (referente), H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] un E. Levits,

ģenerāladvokāts L. A. Hēlhuds [*L. A. Geelhoed*],
sekretāre M. Fereira [*M. Ferreira*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un tiesas sēdi 2005. gada 30. jūnijā,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus tiesas sēdē 2005. gada 15. septembrī,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Prasības pieteikumā Eiropas Kopienu Komisija lūdz Tiesu atcelt 17. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 17. novembra Regulā (EK) Nr. 2152/2003 par mežu un vides mijiedarbības monitoringu Kopienā (*Forest Focus*) (OV L 324, 1. lpp., turpmāk tekstā — "*Forest Focus* regula"), ciktāl ar to uz *Forest Focus* programmas īstenošanas pasākumu noteikšanu attiecina regulatīvo procedūru, kas paredzēta 5. pantā Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumā 1999/468/EK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 184, 23. lpp., turpmāk tekstā — "otrais komitoloģijas lēmums"), un saglabāt minētās regulas radītās sekas līdz tās grozīšanai, kas izdarāma cik vien iespējams īsā laikā pēc Tiesas sprieduma pieņemšanas.

2 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2004. gada 15. jūlija rīkojumu Spānijas Karalistei un Somijas Republikai tika ļauts iestāties lietā, lai atbalstītu Eiropas Parlamenta un Eiropas Savienības Padomes prasījumus.

Atbilstošās tiesību normas

EK līgums

3 Saskaņā ar EKL 202. panta trešo ievilkumu:

"Lai nodrošinātu šajā Līgumā izvirzīto mērķu sasniegšanu, Padome saskaņā ar šajā Līgumā paredzētajiem nosacījumiem

[..]

— ar tās pieņemtiem tiesību aktiem pilnvaro Komisiju īstenot Padomes pieņemtos noteikumus. Padome var izvirzīt noteiktas prasības, kas attiecas uz šo pilnvaru īstenošanu. Īpašos gadījumos Padome var arī paturēt tiesības tieši īstenot izpildes pilnvaras. Šīm procedūrām jāsaskan ar principiem un noteikumiem, ko Padome pēc Komisijas priekšlikuma, saņēmusi Eiropas Parlamenta atzinumu, iepriekš pieņēmusi ar vienprātīgu lēmumu."

Otrais komitoloģijas lēmums

4 Otrais komitoloģijas lēmums ir pieņemts, pamatojoties uz EKL 202. panta trešo ievilkumu.

5 Ar to ir aizstāts Padomes 1987. gada 13. jūlija Lēmums 87/373/EEK, ar ko nosaka Komisijai piešķirto ieviešanas pilnvaru īstenošanas kārtību (OV L 197, 33. lpp.).

6 Saskaņā ar otrā komitoloģijas lēmuma 2. pantu:

"Darba metožu izvēli ieviešanas pasākumu pieņemšanai nosaka šādi kritēriji:

a) vadības pasākumi, tādi kā pasākumi, kas ir saistīti ar kopējās lauksaimniecības un kopējās zivsaimniecības politikas piemērošanu vai programmu izpildi, kuras būtiski skar budžetu, būtu jāpieņem ar vadības procedūru;

b) vispārēji [vispārpiemērojami] pasākumi, kas ir paredzēti, lai piemērotu būtiskus pamataktu noteikumus, tostarp pasākumus [pasākumi] attiecībā uz cilvēku veselības aizsardzību vai drošību, dzīvnieku vai augu aizsardzību, būtu jāpieņem ar regulatīvu procedūru;

ja pamatakts paredz, ka noteiktus nebūtiskus dokumenta noteikumus var precizēt vai atjaunināt ar ieviešanas procedūrām, šādus pasākumus pieņem ar regulatīvu procedūru;

c) neskarot a) un b) punktu, konsultēšanās procedūru izmanto visos gadījumos, kad to uzskata par lietderīgāko."

7 Minētā lēmuma 3.–6. punkts nosaka attiecīgi šādas četras procedūras: "konsultēšanās procedūru" (3. pants), "vadības procedūru" (4. pants), "regulatīvo procedūru" (5. pants) un "drošības procedūru" (6. pants).

8 Saskaņā ar tā paša lēmuma 4. panta 1. punktu un 5. panta 1. punktu Komisijai palīdz attiecīgi vadības komiteja un regulatīvā komiteja, kurās abās ir dalībvalstu pārstāvji un kuras vada Komisijas pārstāvis.

9 Otrā komitoloģijas lēmuma 4. panta 3. un 4. punkts paredz:

"3. Komisija, neskarot 8. pantu, pieņem pasākumus, kuri jāpiemēro nekavējoties. Tomēr, ja šie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu, Komisija tūlīt par tiem paziņo Padomei. Šajā gadījumā Komisija var atlikt pasākumu piemērošanu, par ko tā ir pieņēmusi lēmumu, uz laiku, ko nosaka katrā pamataktā, bet kurš noteikti nepārsniedz trīs mēnešus no šāda paziņojuma dienas.

4. Padome, pieņemot lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu, var pieņemt atšķirīgu lēmumu 3. punktā noteiktajā termiņā."

10 Minētā lēmuma 5. panta 3.–6. punkts noteic:

"3. Komisija, neskarot 8. pantu, pieņem paredzētos pasākumus, ja tie atbilst komitejas atzinumam.

4. Ja paredzētie pasākumi nesaskan ar komitejas atzinumu vai atzinums nav sniegts, Komisija tūlīt iesniedz Padomei priekšlikumu par veicamajiem pasākumiem un informē Eiropas Parlamentu.

5. Ja Eiropas Parlaments uzskata, ka atbilstoši pamataktam, kas pieņemts saskaņā ar Līguma 251. pantā noteikto procedūru, iesniegtais Komisijas priekšlikums pārsniedz pamataktā noteiktās ieviešanas pilnvaras, tas informē Padomi par savu nostāju.

6. Padome, ja vajadzīgs, ņemot vērā visas šādas nostājas, var pieņemt lēmumu ar kvalificētu balsu vairākumu termiņā, ko nosaka katrā pamataktā, bet kurš noteikti nav ilgāks kā trīs mēneši pēc informācijas nodošanas dienas Padomei.

Ja šajā termiņā Padome ar kvalificētu balsu vairākumu ir norādījusi, ka tā iebilst priekšlikumam, Komisija to izskata atkārtoti. Tā var iesniegt grozīto priekšlikumu Padomei, atkārtoti iesniegt priekšlikumu vai ierosināt tiesību akta projektu, pamatojoties uz Līgumu.

Ja minētā termiņa beigās Padome nav pieņēmusi ierosināto ieviešanas aktu vai norādījusi iebildumus ieviešanas pasākumu priekšlikumā, ierosināto ieviešanas aktu pieņem Komisija."

11 Otrā komitoloģijas lēmuma 7. pants attiecas uz komitejām.

12 Minētā lēmuma 8. pants attiecas uz gadījumiem, kad Eiropas Parlaments norāda, ka ieviešanas pasākumu projekts varētu pārsniegt pamataktā noteiktās ieviešanas pilnvaras.

"Forest Focus" regula

13 *Forest Focus* regulu pieņēma, pamatojoties īpaši uz EKL 175. pantu.

14 Atbilstīgi tās 1. pantam ar minēto regulu "tiek noteikta Kopienas programma vispārīgam, saskaņotam un visaptverošam ilgtermiņa mežu stāvokļa monitoringam (še turpmāk — "programma"), lai:

a) saglabātu un turpmāk attīstītu:

— gaisa piesārņojuma un gaisa piesārņojuma ietekmes un citu aģentu un faktoru, kuriem ir iedarbība uz mežiem, tādu kā biotisko un abiotisko faktoru, un antropogēnas izcelsmes faktoru monitoringu,

— meža ugunsgrēku un to cēloņu un ietekmes monitoringu,

— meža ugunsgrēku novēršanu;

b) novērtētu prasības un attīstītu augšņu, oglekļa piesaistīšanas, klimata izmaiņu ietekmes un bioloģiskās daudzveidības monitoringu, kā arī mežu aizsargfunkcijas;

c) regulāri izvērtētu monitoringa darbību efektivitāti, novērtējot mežu stāvokli un monitoringa darbības turpmāku attīstību.

[..]"

15 Saskaņā ar minētās regulas 2. panta 1. punktu:

"Programma nosaka pasākumus, kas ir paredzēti, lai:

a) veicinātu saskaņotu datu vākšanu, apstrādi un novērtēšanu;

b) uzlabotu datu novērtēšanu un veicinātu integrētu datu novērtēšanu Kopienas līmenī;

c) uzlabotu datu un informācijas kvalitāti, kas savākta saskaņā ar programmu;

d) turpmāk attīstītu programmas monitoringa darbību;

e) uzlabotu izpratni par mežiem un jo īpaši par dabiskās un antropogēnās slodzes faktoriem;

f) pētītu meža ugunsgrēku dinamiku un to cēloņus, un iedarbību uz mežiem;

g) izstrādātu riska novērtēšanas rādītājus, kā arī metodoloģijas attiecībā uz vairākiem mežu slodzes faktoriem laikā un telpā."

16 *Forest Focus* regulas 2. un 3. nodaļā, kuru nosaukumi ir attiecīgi "Monitorings un līdzekļi, lai uzlabotu un attīstītu programmu" un "Valstu programmas, koordinācija un sadarbība", ietilpst 4.–7. pants un 8.–11. pants.

17 *Forest Focus* regulas 12. pants paredz, ka programmu realizē četros gados no 2003. gada 1. janvāra līdz 2006. gada 31. decembrim.

18 Minētās regulas 13. pants noteic, ka finanšu līdzekļi programmas īstenošanai posmam no 2003. līdz 2006. gadam ir 61 miljons EUR, no kuriem 9 miljoni EUR var tikt izmantoti ugunsgrēku novēršanas pasākumiem.

19 Saskaņā ar tās pašas regulas preambulas astoņpadsmito apsvērumu:

"Šī regula kopējam programmas darbības laikam nosaka kopējo finansējuma summu, kas atbilstīgi 33. punktam 1999. gada 6. maija Starpiestāžu līgumā, ko Eiropas Parlaments, Padome un Komisija savā starpā noslēgušas par budžeta disciplīnu un budžeta procedūras uzlabošanu, ir galvenā atsauce budžeta lēmējinstitūcijai gada budžeta procedūras izpildes laikā."

20 *Forest Focus* regulas preambulas divdesmit ceturtajā apsvērumā ir noteikts:

"Vispārēja vēriena [vispārpiemērojami] pasākumi, kas ir nepieciešami, lai īstenotu šo regulu, jāpieņem saskaņā ar [otro komitoloģijas lēmumu]."

21 Šīs regulas 17. panta 2. punkts paredz:

"Ja ir atsauce uz šo punktu, tad piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu, ņemot vērā tā 8. panta noteikumus.

[..]"

22 Minētais ir piemērojams šādiem *Forest Focus* regulas noteikumiem:

"4. pants

1. Pamatojoties uz [Padomes 1986. gada 17. novembra] Regulas (EEK) Nr. 3528/86 [par Kopienas mežu aizsardzību no atmosfēras piesārņojuma (OV L 326, 2. lpp.)] panākumiem, programma:

a) saglabā un turpmāk attīsta novērošanas punktu sistemātiska tīkla izveidi ar mērķi veikt periodisku uzskaiti, lai vāktu mežu stāvokli raksturojošu informāciju;

b) saglabā un turpmāk attīsta novērošanas parauglaukumu tīkla izveidi, kuros tiek veikts intensīvs un nepārtraukts mežu monitorings.

2. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 1. punktu.

5. pants

1. Pamatojoties uz [Padomes 1992. gada 23. jūlija] Regulas (EEK) Nr. 2158/92 [par Kopienas mežu aizsardzību pret ugunsgrēkiem (OV L 217, 3. lpp.)] panākumiem, programma saglabā un turpmāk attīsta informācijas sistēmu, lai Kopienas līmenī savāktu salīdzināmu informāciju par meža ugunsgrēkiem.

2. Programma ļauj dalībvalstīm veikt pētījumus par meža ugunsgrēku cēloņu un dinamikas identifikāciju, kā arī par to iedarbību uz mežiem. Šie pētījumi papildina darbības un pasākumus, kas veikti attiecībā uz meža ugunsgrēkiem saskaņā ar [Padomes 1999. gada 9. decembra] Lēmumu 1999/847/EK [ar ko nosaka Kopienas rīcības programmu civilās aizsardzības jomā (OV L 327, 53. lpp.)], [Padomes 1999. gada 17. maija] Regulu (EK) Nr. 1257/1999 [par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV L 160, 8. lpp.)] un [Padomes 1989. gada 29. maija] Regulu (EEK) Nr. 1615/89 [par Eiropas Mežsaimniecības informācijas un sakaru sistēmas (EMISS) izveidošanu (OV L 165, 12. lpp.)].

Papildus līdz 2005. gada 31. decembrim izpratni veicinošas kampaņas un īpašas apmācības aģentiem, kas iesaistīti ugunsgrēku novēršanā, tiek finansētas atsevišķi saskaņā ar 13. panta 1. punktu, izņemot gadījumus, kad šādi pasākumi ir iekļauti lauku attīstības programmās.

[..]

5. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 1. un 2. punktu.

6. pants

1. Lai realizētu 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā noteiktos mērķus, programma jāattīsta, veicot pētījumus, eksperimentus, demonstrējumu projektus, izmēģinājumus uz eksperimentālās bāzes un ieviešot jaunas monitoringa darbības. Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm attīsta programmu, jo īpaši:

a) uzlabo izpratni par mežu un citu meža zemju stāvokli, kā arī par to stāvokļa un dabisko un antropogēno slodzes faktoru savstarpējām sakarībām;

b) novērtē klimata izmaiņu iedarbības uz mežiem un citām meža zemēm, tostarp iedarbības uz to bioloģisko daudzveidību un to saistību ar oglekļa piesaistīšanu un augsni;

c) ņemot vērā attiecīgos esošos rādītājus, identificē galvenos strukturālos un funkcionālos ekosistēmas elementus, kas jāizmanto kā rādītāji, novērtējot mežu bioloģiskās daudzveidības stāvokli un tendences un mežu aizsargfunkcijas.

2. Paralēli 1. punktā noteiktajiem pasākumiem pēc Komisijas pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas dalībvalstis var veikt pētījumus, eksperimentus, demonstrējumu projektus vai monitoringa testa fāzi.

3. Šā panta 1. un 2. punktā noteiktie pasākumi palīdz identificēt jaunu monitoringa darbību izveides iespējas saskaņā ar programmu, kas var sniegt būtisku ieguldījumu informācijas un monitoringa vajadzībām 1. panta 1. punkta b) apakšpunktā uzskaitītajās jomās. Šo darbību īstenošana jāuzskata par 18. pantā minētā pārskata daļu. Attīstot programmu, Komisija ņem vērā gan zinātniskās, gan arī finanšu vajadzības un ierobežojumus.

4. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 1., 2. un 3. punktu, tostarp lēmumi par jaunu monitoringa darbību īstenošanu.

7. pants

1. Lai realizētu 1. panta 1. punkta c) apakšpunkta mērķus, papildus 6. pantā paredzētajām darbībām Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm vada pētījumus, eksperimentus un demonstrējumu projektus, lai:

a) veicinātu saskaņotu datu vākšanu, apstrādi un novērtēšanu Kopienas līmenī;

b) Kopienas līmenī uzlabotu datu novērtēšanu;

c) uzlabotu datu un informācijas kvalitāti, kas vākta saskaņā ar programmu.

[..]

3. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 1. punktu.

8. pants

1. Šīs regulas 4., 5. pantā, 6. panta 2. un 3. punktā un 7. panta 2. punktā paredzētās darbības jāīsteno saskaņā ar valstu programmām, ko dalībvalstis izstrādā uz diviem gadiem.

2. Valstu programmas jāiesniedz Komisijai 60 dienu laikā pēc šīs regulas spēkā stāšanās un turpmāk pirms 1. novembra gadā pirms katra trīs gadu laika posma sākuma datuma.

3. Dalībvalstis ar Komisijas apstiprinājumu pielāgo savas izstrādātās valstu programmas, jo īpaši, ļaujot paplašināt monitoringa darbību, kas noteikta saskaņā ar 6. pantu.

4. Valstu programmas jāpapildina ar *ex ante* novērtējumu, kad tās ir iesniegtas Komisijai. Dalībvalstis veic arī termiņa vidusposma novērtējumu katra 12. pantā norādītā perioda trešā gada beigās un *ex post* novērtējumu katra šā perioda beigās.

5. Pamatojoties uz iesniegtajām valstu programmām vai pamatojoties uz katru apstiprināto šo valstu programmu pielāgojumu, Komisija lemj par finanšu iemaksām saistībā ar attaisnotām izmaksām.

6. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 1.–5. punktu, ņemot vērā valstu, Eiropas un starptautiskos monitoringa mehānismus nolūkā izvairīties no papildu administratīviem slogiem.

9. pants

[..]

3. Komisija izveido zinātnisko padomdevēju grupu, kura palīdz Pastāvīgajai mežsaimniecības komitejai sagatavot tās darbu, jo īpaši attīstīt programmu, kā tas minēts 6. pantā.

[..]

6. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 3. punktu.

10. pants

1. Lai saskaņotu 4., 5. pantā un 6. panta 3. punktā minētās darbības un nodrošinātu datu salīdzināmību, rokasgrāmatās nosakāmi obligātie un izvēles parametri un nosakāmas monitoringa metodes, kā arī datu formāti, kurus izmanto datu nosūtīšanai. Rokasgrāmatas jāpamato ar esošajām sistēmām, ja vajadzīgs un ja tas ir atbilstoši.

2. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 1. punktu.

14. pants

1. Dalībvalstis izraugās iestādes, kas ir kompetentas vadīt apstiprinātajās valstu programmās ietvertās darbības, pamatojoties uz šo iestāžu finanšu un darbības kompetenci. Šīs iestādes var būt valsts pārvaldes iestādes vai citas iestādes, ievērojot Komisijas sniegto apstiprinājumu privātām juridiskām personām, kuras veic valsts dienesta uzdevumus, nodrošinot atbilstošas finanšu garantijas un izpildot nosacījumus, kas sīki izstrādātajos noteikumos paredzēti šā punkta īstenošanai.

2. Neierobežojot esošās kompetentās iestādes, dalībvalstis izraugās iestādes un aģentūras, kas pilnvarotas veikt pasākumus, kuri pieņemti saskaņā ar šo regulu.

3. Dalībvalstis ir atbildīgas par pārdomātu un efektīvu Kopienas iemaksu vadību. Šim mērķim tās pieņem noteikumus, kas vajadzīgi, lai:

a) nodrošinātu to, ka Kopienas finansētās darbības ir faktiski veiktas un tās ir veiktas pienācīgā veidā, nodrošinot Kopienas ieguldījuma pārskatāmību;

b) novērstu visus pārkāpumus;

c) atgūtu maksājumus, kuri zaudēti pārkāpuma vai nolaidības dēļ;

d) nodrošinātu, ka 1. punktā minētajām iestādēm ir atbilstošas iekšējās vadības un kontroles sistēmas;

e) nodrošinātu, ka gadījumā, ja 1. punktā minētās iestādes nav valsts iestādes, dalībvalstis par tām galvo.

4. Dalībvalstis sniedz Komisijai visu nepieciešamo informāciju un veic visus pasākumus, kas var atvieglot pārbaudes, tostarp Komisijas vai Eiropas Revīzijas palātas pārbaudes uz vietas, kuras Komisija uzskata par piemērotām Kopienas finansējuma vadīšanas nolūkos. Dalībvalstis informē Komisiju par visiem šajā saistībā veiktajiem pasākumiem.

5. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 1.–4. punktu.

15. pants

1. Dalībvalstis ik gadus ar izraudzīto iestāžu un aģentūru starpniecību saskaņā ar programmu savāktos datus nosūta Komisijai, pievienojot ziņojumu par tiem.

Datiem jābūt ar ģeogrāfisku norādi un tie jānosūta Komisijai, izmantojot datoru sakarus un/vai elektroniskās tehnoloģijas. Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm izstrādā šādai nosūtīšanai nepieciešamo formātu un sīkas ziņas.

[..]

4. Saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru jānosaka sīki izstrādāti noteikumi par to, kā īstenot 1. punktu.

16. pants

[..]

3. Katra dalībvalsts sagatavo ziņojumu par situāciju valstī saistībā ar jautājumiem, uz kuriem attiecas 6. pantā minētās monitoringa darbības, kuras ir ieviestas.

Metodiskās norādes par ziņojumiem un ziņošanas laika posmu jānosaka saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto procedūru."

23 *Forest Focus* regulas pieņemšanas laikā Komisija sniedza paziņojumu, kurā tā īpaši norādīja:

"Ņemot vērā, ka priekšlikumā minētie pasākumi attiecas uz tādu programmu īstenošanu, kuras būtiski skar budžetu, Komisija uzskata, ka to pieņemšanā ir jāizmanto vadības procedūra."

Par prasību

24 Prasības atbalstam Komisija izvirza vienu pamatu, norādot, ka Parlaments un Padome nav ievērojuši pienākumu norādīt pamatojumu.

Komisijas argumenti

25 Komisija uzskata, ka otrā komitoloģijas lēmuma 2. pantā noteiktie kritēriji nav ievēroti.

26 Komisija norāda, ka ieviešanas pasākumi, kas jānosaka atbilstīgi *Forest Focus* regulai, ir vadības pasākumi saistībā ar rīcības programmu. Kopienu programmu īstenošanā principā piemēro tikai vadības procedūru vai, attiecīgajos gadījumos, konsultēšanās procedūru.

27 Tā apgalvo, ka saistībā ar programmas īstenošanu uz ieviešanas pasākumiem, kas ir cieši saistīti ar programmas vadību un īstenošanu, pat ja tie būtu formulēti vispārīgi, attiecas otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta a) punkts.

28 Komisija uzskata, ka to pasākumu mērķis, kuri ir jānosaka regulatīvajai komitejai saskaņā ar minētā lēmuma 2. panta b) punktu, ir ne tikai pašu augu aizsardzība, bet arī un īpaši — patērētāju drošība, kuri patērē augus tieši vai netieši, t.i., ar dzīvnieku

starpniecību. Pasākumus, lai īstenotu Parlamenta pieņemto tiesību aktu, kura galvenais mērķis, kā šajā lietā, ir vides aizsardzība, nevis lauksaimniecība, nevar uzskatīt par augu aizsardzības pasākumiem. To apstiprina arī fakts, ka ieviešanas pasākumi, kuri jānosaka atbilstīgi *Forest Focus* regulai, nekādi neattiecas uz pašiem mežiem, bet uz vadības kārtību saistībā ar to darbību īstenošanu, kas var tikt finansētas no Kopienu budžeta.

29 Komisija piebilst, ka *Forest Focus* regulā paredzēto pasākumu raksturs ir tāds pats kā tiem, kas paredzēti Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulā (EK) Nr. 1655/2000 par Finanšu instrumentu videi (*LIFE*) (OV L 192, 1. lpp., turpmāk tekstā — "*LIFE* regula"), uz kuru attiecas Tiesas 2003. gada 21. janvāra par "*LIFE*" nosauktais spriedums lietā C-378/00 Komisija/Parlaments un Padome, *Recueil*, I-937. lpp.

30 Atsaucoties uz iepriekš minētā sprieduma lietā *LIFE* 53. un 54. punktu, Komisija norāda, ka mērķa sasniegšana, proti, lielākas konsekvences un skaidrības panākšana komitejas veida izvēlē, būtu apdraudēta, ja Kopienu likumdevējs, pieņemot pamataktu, kas ieviešanas pilnvaras uztic Komisijai, varētu atkāpties no otrajā komitoloģijas lēmumā noteiktajiem kritērijiem, nepaskaidrojot atkāpšanās iemeslus.

31 Komisija uzskata, ka vārds "vispārpiemērojami" *Forest Focus* regulas preambulas divdesmit ceturtajā apsvērumā tās pamatojumam nedod pilnīgi neko, salīdzinot ar standarta formas apsvērumu, kas tiek iekļauts visos tiesību aktos, kuri paredz komitoloģijas procedūru. Pienākums sniegt pamatojumu saistībā ar Padomes un Parlamenta lēmumu izmantot citu procedūru, nevis to, kas izriet no otrā komitoloģijas lēmuma 2. pantā noteikto kritēriju piemērošanas, tādējādi nav izpildīts.

Tiesas vērtējums

32 No iepriekš minētā sprieduma lietā *LIFE* 49. un 56. punkta izriet, ka, kaut arī otrā komitoloģijas lēmuma 2. pantā noteiktie kritēriji nav saistoši, likumdevējam jāsniedz savas izvēles pamatojums, ja tas nolemj atkāpties no minētajiem kritērijiem, izvēloties komitejas procedūru.

33 Tātad, pirmkārt, ir jāpārbauda, vai Kopienu likumdevēja izdarītā izvēle atbilst minētā lēmuma 2. panta b) punktā paredzētajiem kritērijiem.

34 Saskaņā ar minētā punkta pirmo daļu regulatīvā procedūra būtu jāizvēlas attiecībā uz vispārpiemērojamiem pasākumiem, kas ir paredzēti, lai piemērotu būtiskus pamataktu noteikumus.

35 Šis jēdziens ir jānošķir no "vadības pasākumiem" otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta a) punkta izpratnē. Šie vadības pasākumi it īpaši ir pasākumi, kas saistīti ar tādu programmu izpildi, kuras būtiski skar budžetu.

36 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka otrais komitoloģijas lēmums tika pieņemts, pamatojoties uz EKL 202. panta trešo ievilkumu.

37 Ieviešanas (izpildes) jēdziens minētā panta izpratnē aptver gan piemērošanas noteikumu izstrādi, gan noteikumu piemērošanu konkrētiem gadījumiem, pieņemot individuālus tiesību aktus (skat. 1989. gada 24. oktobra spriedumu lietā 16/88 Komisija/Padome, *Recueil*, 3457. lpp., 11. punkts).

38 Uz individuāliem pasākumiem var attiecināt tikai otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta a) punktu, bet uz vispārpiemērojamiem pasākumiem var attiekties jebkura no šī panta divām pamatdaļām.

39 Iepriekš minētā sprieduma lietā *LIFE* 61. punktā Tiesa ir piekritusi ģenerāladvokāta secinājumam par to, ka pamatnostādnes, kas paredzēja nosacījumus projektu iespējamam finansējumam saskaņā ar attiecīgo programmu, bija cieši saistītas ar šīs programmas īstenošanu un nebija "vispārpiemērojami pasākumi, kas ir paredzēti, lai piemērotu būtiskus pamataktu noteikumus" otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta b) punkta izpratnē. Tiesa konstatēja, ka tie bija vadības pasākumi, kas saistīti ar programmu izpildi minētā lēmuma 2. panta a) punkta izpratnē.

40 Lai nošķirtu minētā panta pirmo divu punktu piemērošanas jomu, ir jāatgādina tajos paredzēto divu procedūru īpašības. Regulatīvajā procedūrā Padomei ir stingrāka loma nekā vadības procedūrā. Turklāt regulatīvā procedūra atšķirībā no vadības procedūras noteiktos apstākļos paredz Parlamenta iejaukšanos.

41 Ņemot vērā šīs atšķirības, par vadības pasākumiem, kas saistīti ar programmu izpildi, otrā komitoloģijas lēmuma 2. panta a) punkta izpratnē ir jāatzīst, pirmkārt, šajā nolūkā pieņemtie individuālie pasākumi (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā Komisija/Padome, 15. un 18. punkts) un, otrkārt, vispārpiemērojamie pasākumi, kas cieši saistīti ar programmām un kas iekļaujas sistēmā, kura ir pietiekami sīki izstrādāta ar pašu pamataktu.

42 *Forest Focus* regulā paredzētā rīcība, kā redzams no šīs regulas preambulas astoņpadsmitā apsvēruma, protams, attiecas uz Kopienu programmu.

43 Tomēr Padome ir pareizi norādījusi uz *Forest Focus* programmas būtiskiem elementiem, kuri ar *Forest Focus* regulu nav tik sīki izstrādāti, lai tos atspoguļotu tādos vispārpiemērojamos pasākumos, kādi ir ar programmu izpildi saistītie vadības pasākumi:

— monitorings un līdzekļi, lai uzlabotu un attīstītu programmu — saskaņā ar *Forest Focus* regulas 4. panta 2. punktu, 5. panta 5. punktu, 6. panta 4. punktu un 7. panta 3. punktu;

— ar valsts programmām saistītie noteikumi, par kuru īstenošanu saskaņā ar šīs regulas 8. panta 6. punktu ir jāpieņem sīki izstrādāti noteikumi, ņemot vērā valstu, Eiropas un starptautiskos monitoringa mehānismus, lai izvairītos no papildu administratīviem slogiem;

— zinātniskā padomdevēja grupa — saskaņā ar šīs pašas regulas 9. panta 6. punktu;

— rokasgrāmatas, kas īpaši nosaka monitoringa metodes — saskaņā ar šīs regulas 10. panta 2. punktu;

— nosacījumi, saskaņā ar kuriem dalībvalstu izraudzītās privātās organizācijas tiek apstiprinātas par iestādēm, kas ir kompetentas vadīt apstiprinātajās valstu programmās ietvertās darbības, un kuri ir jāparedz sīki izstrādātos noteikumos, ko pieņem atbilstīgi *Forest Focus* regulas 14. panta 5. punktam;

— vispārēja programmas izpildes kontrole un, it īpaši, Kopienu finansējuma pārvaldība, ko veic dalībvalstis — saskaņā ar to pašu noteikumu, un

— šīs regulas 15. panta 1. punktā un 16. pantā 3. punktā noteiktais dalībvalstu pienākums sniegt informāciju, lai it sevišķi veicinātu integrētu datu novērtēšanu Kopienas līmenī un pārbaudītu programmas efektivitāti; šā pienākuma saturs ir jāprecizē attiecīgi īstenošanas noteikumos saskaņā ar minētās regulas 15. panta 4. punktu un metodiskajās norādēs atbilstīgi šīs pašas regulas 16. panta 3. punktam.

44 Pretēji Komisijas apgalvojumiem iepriekš minētais spriedums lietā *LIFE* neļauj secināt, ka visi šajā lietā aplūkojamie pasākumi ir vadības pasākumi, kas saistīti ar programmu izpildi. Atšķirībā no *LIFE* regulas, kurā Kopienu likumdevējs ir ļoti precīzi noteicis principus, saskaņā ar kuriem Komisija pēc dalībvalstu iniciatīvas varētu apstiprināt atbalstāmos projektus, *Forest Focus* regulā tas ir vienīgi ieskicējis plašus un vispārējus programmas ietvarus. Saskaņā ar iepriekšējo punktu šajā gadījumā ir drīzāk jāizstrādā īpaša sistēma, nevis jāīsteno jau skaidri noteiktie aspekti.

45 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka šajā lietā Kopienu likumdevējs nav atkāpies no otrā komitoloģijas lēmuma 2. pantā noteiktajiem kritērijiem. Līdz ar to likumdevējam nav jāpamato *Forest Focus* regulas 17. panta 2. punktā paredzētās komitejas procedūras izvēle.

46 Tādēļ Komisijas prasība ir noraidāma.

Par tiesāšanās izdevumiem

47 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Parlaments un Padome ir prasījuši piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā Komisijai spriedums ir nelabvēlīgs, tad jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus. Saskaņā ar minētā panta 4. punktu Spānijas Karaliste un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) Eiropas Kopienu Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Spānijas Karaliste un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]